

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Socies. JESV Landpergo
THE O G N I.

D I S M E G A R E N S I S S E N S
tentiae Elegiacæ, cum Interpretatio-
ne & Scholijs Eliæ
Vineti.

ACCESSE RVNT ET HORVM
Poetarum opera Sententiosa:

Phocylidis	Rhiani
Pythagoræ	Eratosthenis
Solonis	Panyasidis
Tyrtæi	Lini
Nauinachij	Menecratis
Callimachi	Posidippi
Mimnermi	Metrodori
Eueni	Simonidis.

Seniorum libellus.

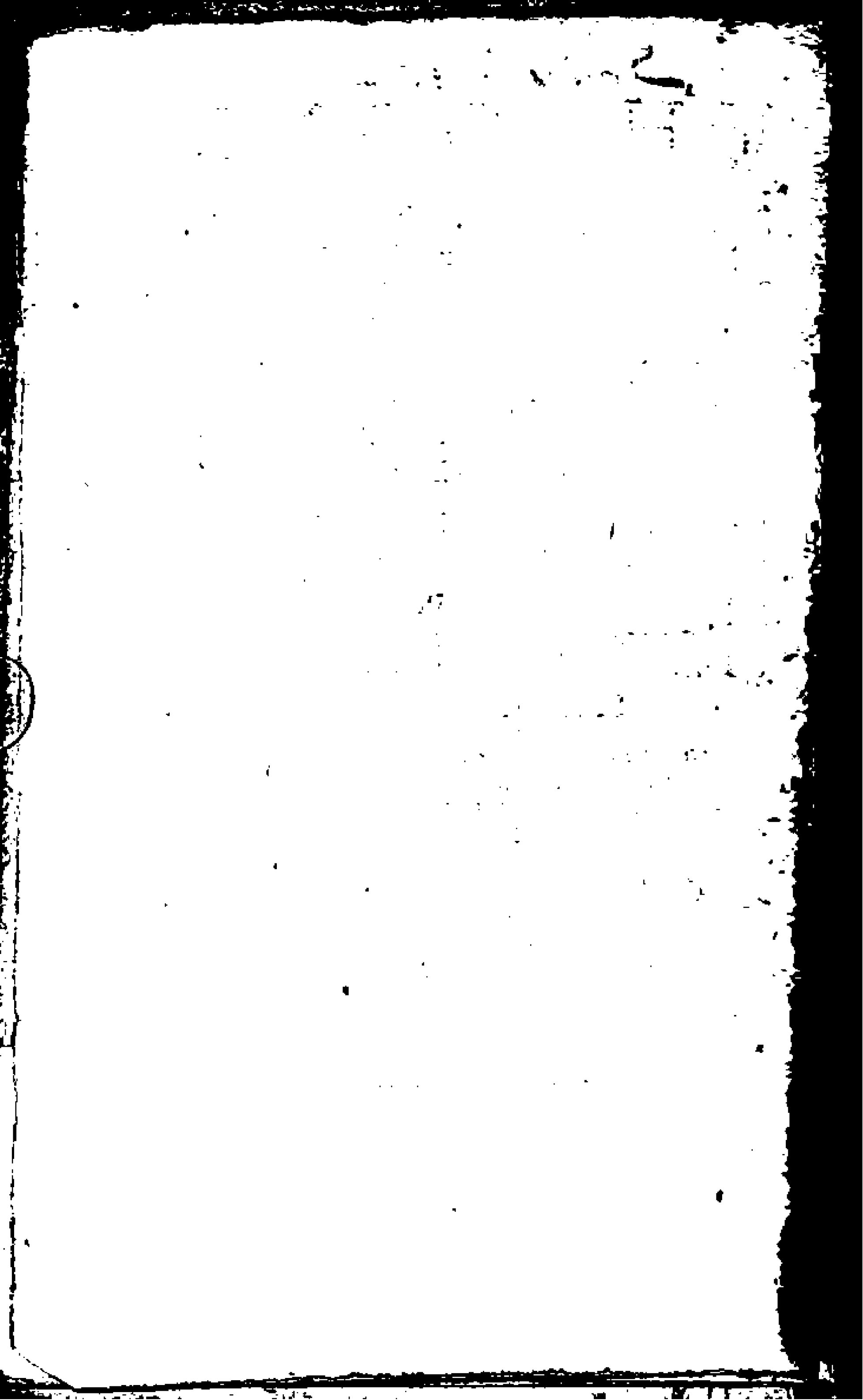
Omnia in usum Scholarum collecta, & ad uer-
bum sonuera per IACOBVM

Ex libris HERTE LIV.M. Stvcti Curiensem. ius Baev.

Adiecta quoq; est omnium uerbo Latino
carmine à diuersis expressa.

Où n̄ḡs d'ānautōs īḡ ip̄ aptioāt h̄an̄s.

B A S I L E A E

*AMPLISSIMIS, PIE-
TATE, PRUDENTIA, AC
eruditione præstantissimis uiris, D. Coss.*

*¶ Senatoribus Reipublicæ s. AL-
FELDENSIIS; Dominis ac pa-
tronis suis obseruandiss.*

S. P. D.

VANDO QVIDEM uiri am-
plissimi, nihil animis ho-
minum magis inhæret,
quàm id, cui à teneris cō-
suescunt: idque quod te-
nérum est, ut ait Seneca,
proximis applicatur: uni
uersæ hominū societatis permagni inter-
est, ut ab ineuntibus itatim annis morta-
les optimis, quæ pertotam uitam usui fu-
tura sint, assuescere discant. Quia uero æ-
tatis imbecillitate iuuētus ad malū quàm
ad bonum proclivior, minus considerat
profuturāne an obsfutura sint, quæ tra-
stat: opus est, ut peradultiōres, quibus cu-
ra eius qualicunque modo incubit, à
turpibus ad honesta, à uitijs ad uirtutū a-

E P I S T O L A

morem deducatur. Id autem nulla cōmo-
diore uia, quām per liberalēm institutionē,
fieri potest. tanta enim eius uis est in utrāq;
partem, ut nulla tam bona possit esse natū-
ra, quin illius quasi excolendæ cura inter-
missa, uitiosa reddatur: nulla item tam mā-
la sit, quæ non ad frugem liberali ac fideli
institutionē redigatur. Proinde cū adulta
hominū ætas ad omnia minus docilis tra-
stabilisq; sit, quām rudes illi iuuentutis an-
ni, qui instar ceræ quamlibet impressionē
facile admittunt: tum generosi mores, ut il-
le ait, imbuēdi sunt, cum tener est animus:
tum optimis assueendum, eaq; discenda,
quæ nec grādinem, nec uim, nec souem i-
psum, ut Plato inquit, extimescāt: quę quo-
quę cū naufrago salua enatare, nec à latro-
nibus eripi queant, cum ad quęvis cereum
adhuc est ingenium. Nam postquam annis
iā quasi dirigit animus, partim ægrè, quo-
rum praua cōsuetudine fuimus infecti, de-
discimus: partim, quę nescimus, nō nisi ma-
xima nobis inculcari difficultate possunt.
Quò elegantissima metaphora hac respe-
xisse uidetur Ouidius:

Quæ præbet latus arbor spaciantibus umbras,

Quo posita est primū tempore, uirga fuit.

Tunc

DEDICATORIA.

Tunc poterat manibus summa tellure reuelli,
Nunc stat in immensum uiribus aucta suis.

Hęc perita rerum antiquitas considerans,
quę nihil non egit, ut Republicae optimè
constitutę in suo flore permanerent, iuuē-
tutem, ceu seminarium totius hominum
cōuersationis, optimis quibusuis non tam
artibus & disciplinis, quam morum uitæ-
que præceptis imbuedam curauit. Non
ignara, & sine literis rudes inertesque, &
cum literis parū utiles fore homines, nisi
honestati uitæ quam primū assuefierent.
Plus enim deficere quam proficere eum,
qui doctrina proficit, & moribus deficit,
præter Aristotelem, quotidiana docet ex-
perientia. Non autem quæuis temerè, &
citra delectum, teneris puerorum animis
obtrudi passa est: sed eos autores, q & pie-
tatem, & præcepta de morum virtutibus
continerent, proposuit. In quorum au-
torum numero, Poetæ, qui uel mira inge-
nij industria clarorum virorum egregia fa-
cta in exemplum posteritati descripta reli-
quissent: uel quam brevissimis, maxime-
que illustribus sententijs doctrinam mo-
rum effent complexi, suo quodam iure fa-
cile primas obtinuerunt: unde & nomen

a 3 illorum

E P I S T O L A

illorū in maximo cultu, maximaq; uenera-
tione apud optimos quosuis extitisse non
ignoramus. Plato, philosophiæ quidā sol,
huiusmodi Poetas non dubitat nunc deo-
rum filios, nunc prophetas appellare. Et
tantū abest ut è Repub. sua eiecerit (quod
ijs fecisse legitur, qui diuina poeticæ arte
ad lasciuiam, turpesque amores abusi e-
rant) ut & ipse testimonijs eorum p̄fus, &
alijs exemplo suo præclarissima ipsorum
monumenta euoluendi autor fuerit. Si-
cut eius rei locuples testis est honestissi-
ma creberimaque apud ipsum Solonis,
Tyrtæi, Homeri, Hesiodi, & aliorum me-
lioris notæ mentio. Socratem, qui ipfus
Apollinis oraculo sapiens pronunciatus
est, Euripide Tragico familiarissimè usum
esse, nemo nescit. μασῶν θεράποντες καὶ αὐτῶν
ἀρχῆτες ab Hesiodo & Pindaro nuncupan-
tur. Strabo autem lib. i. de Situ orbis scri-
ptum reliquit, ueteres τὴν περὶ τὴν ποικιλίην,
ut omnium doctrinarum antiquissimam,
philosophiam quādam perhibuisse. Quip-
pe quæ à teneris nos unguiculis ad uiuēdi-
rationes perducat, mores atque affectus e-
doceat, quæq; gerenda, declinandaue sint,
quadam cantus suavitate præcipiat. Et
quò

DEDICATORIA.

quò magis suam erga huiusmodi *memorias* nrae gratitudinē testatam redderent, iuuenesq; ad bonarum rerum studia, morumq; integritatem excitarent: statuis ac imaginibus eos honestari, poemata ipsorum in publicis Deorum celebritatibus, alijsq; cōuentibus recitari, optimasq; sententias téplorum foribus, tāquam Deo dignas, imò ab ipsis Numinib. usurpatas, affigi, nec nō aureis preciosissime materijs insculptas ad omnem posteritatem cōseruari curauerāt. Quemadmodum ex Platone, Xenophonte, Pausania, Plutarcho, Athenaeo, alijsque uetustissimis scriptoribus & iā dicta, & alia plura de Poetarū excellentia & utilitate cuiuis obuia sūt: nec patitur epistolę angustia huc omnia referre. Etsi uero Christi anæ professionis homines, sinceræ Religionis Pietatisq; studium nō ab huiusmodi autoribus, sed ex sacro sanctæ Scripturæ fontibus petere debet & possunt, ut quę sola salutem & æternā beatitudinem per Iesu Christi ueri Dei, ueriq; hominis meritum credentibus paratam esse monstret, præceptaque ad Christianam uitam utilia copiosissimè præscribat: tamen Poetarum quoque (qualium scripta iuuentuti propo-

E P I S T O L A

nimus) lectionem & usurpatam, & in non
contemnendo precio habitam, habendam-
que esse, grauissima sanctissimorum in Ec-
clesia Dei uirorum exempla & autoritates
comprobant: quarum paucissimas, ob eos
qui parum dextrè de Poetis sentiūt, in me-
dium proferre placuit. D. Paulum, electum
illud Dei omnipotentis organum, Poeta-
rum libros euoluisse, & ut Clemens ait. ad
ædificationem curamq; aliorum, testimo-
nijs eorum uti nō erubuisse, Sacrarum lite-
rarū ueritas testatur. Sic Act. 17. ubi Deum
esse probat, Aratum uetustissimum poetā
citat. i Cor. 15. ex Menandro Comico malo-
rum consortia fugienda monet, quòd pra-
uis colloquijs boni mores corrumpantur.
Cretensum mores Tit. i. ex Epimenide ua-
te Cretenfi graphicè depingēs ait: «πῆτες αἱ
ψυχαὶ, λακαὶ θηρία, γαστίγες αἷγαί». Gregorius
Nazanzenus, ob excellentiam Theologus
dictus, scriptis poetarum mirè delectatus
est, & sacroru carminū uolumen posterita-
ti reliquit: quod nō solùm priscis tempori-
bus propositum est pueris, ut Socrates, So-
zomenus, Orosius & Eutropius scribūt, ue-
rūm etiam hodie à doctissimis uiris in deli-
cijshabetur. Quid de Iohanne Chrysosto-
mo

DEDICATORIA.

mo Patriarcha Conſtātinopolitano ſub Ar-
cadio & Honorio Imp. anno Christi 401.
dicam, qui Aristophanis Comœdijs etiam
noctu propuluino uſus eſt: Quid de Euſta-
thio Thessalonicēſe, cuius etiam hodie e-
ruditissimi in Homerum, ingeniorum fon-
tem, commentarij extant? Neq; mihi hoc
loco temperare queo, quo minus etiam D.
Basilij Cæſariensis, cui uirtutum splendor
Magni cognomen peperit, uerba adſcribā,
de eorum Poetarum lectione, qui bonorū
hominum dicta facta uē narrassent: quales
præ cæteris fuerunt, Homerus, Hesiodus,
Theognis, Phocylides, Pythagoras, Solon,
Tyrtæus, & alij. Sic ergo in Admonitione
ad adolescentes, quo paſto ex gentilium
ſcriptis proficere queant, ait: ἐπὶ τούτῳ παρα-
γόντινὴ παιδείᾳ, καὶ λογοποιίᾳ, καὶ ῥήτορι, καὶ πάσιν
εὐθράποτε ὀμιλετέον, οὐδὲν αὐτὸν μέλλει πρὸς τὰν τὴν φυ-
χῆς ἐπιμέλειαν ὠφέλειαν τις ἔσεσθαι. καὶ μετ' ὀλίγον· ἀ-
λλα δὲ τις σκεπτεται πρὸς ἀλλούλας τοῖς λόγοις, πρέρ-
γον αὐτὸν μηδὲν αὐτῷ γνῶσις γονοῖτο· εἰ γάρ μὲν, ἀλλὰ τό-
τε παράλληλα θεύτας καταμαθήσετο διάφορον τὸ
μηρόν εἰς βεβαίωσιν τὸ βελτίονος. Hoc eſt: Poetis
& oratorib. omnib. hominib. utendū, unde
futura ſit aliqua utilitas, quę ad animę faci-
at edificationē. Et paulo pòſt: Etsi nostrorū

E P I S T O L A

sermonū atq; gentilium ulla est conuenientia , nobis illorum ualde conferet noticia: si n̄ minus, eos saltem simul conferēdo differentiam discere licebit, cum ad melioris optionem atq; delectum non parum cōparatio ualeat, & inferiora s̄pē collata sint potionibus ornamēto . Nec ab his dissentit Philo sapientissimus, dum libro de Agricultura, de puerorū studijs in hūc modum differit : φυτόν τούς ἐπιτάχεις μηδὲν αὐτοῖς παραδίδειν γέγονος μερισμάτα, ὡμοίως λαζαρτίοντος αὐτὸς τιθεινει τέτοια, ἵστι τούτα, οὐ τῷ γεόφαγῳ λοιχήν παραγγείλειν τὸν τοπικὸν λόγον μελέτην, λαὸν οὐ σύμπασσα τῆς ἑγυπτίας παραδίδειν μεσοποταμήν . Quæ uerba Latinis auribus sic sonant: Inseram autem primū in puerilis ætatis animas, surculos, quorū fructus ipsas enutriat. Sunt autem hi, scribendi legendique certa industria, eorum quæ apud sapientes poetas habentur diligens scrutatio, geometria, oratoriæ facultatis meditatio, & uniuersa liberalis musica. Atque hæc quidem de Poetarum autoritate & lectione paucis attigisse, non planè *int̄r̄* τῶν ἀλεών, sufficiat. Haud enim parē humeris suscipere m prouinciam, si ex singulis Christianis

D E D I C A T O R I A.

stianis scriptoribus (ut de gentilium my-
riadibus taceam) poetarum & laudes col-
ligere, & oforum calumnijs occurrere co-
narer. Ego itaque tantorum virorum iu-
dicio & consilio incitatus, iuuentuti, cuius
informandæ mihi quoque cura incumbit,
hac in parte, quod ad optimorum poetarū
studium attinet labore quidem duro, ani-
mo uero non ægro consulere studio, cum
hanc meam esse Spartam non ignorem.
Mirificè enim peritæ rerum antiquitatis,
quæ, ut Plato uult, *περίτων ἀναγνώστας*
θεῶν ἐγνέτο, exemplum sequi, & quantum
par est, alijs ad idem faciendum auctore es-
se placet. Hac de causa, cum labores no-
stros, quos in Comicorum L. scriptis ab in-
teritu vindicandis exhausimus, bonarum
literarum studiosis non ingratos animad-
uerterem: facile, nunquam satis laudati ui-
ri D. Ioannis Oporini, Compatrii ac amici
mei obseruadiss. cōsilio acquieci, quo me,
ut horū quoq; poetarum, quos hic damus,
scripta collecta iuuentutis studijs commu-
nicare, incitauit. Theognide ergo γνωμηνω-
τάτῳ, cū uersione & doctissimis ELIAS VI-
NETI Annotationibus, ex arbitrio D. Typo
graphi, præmisso, reliquorum autorū om-
nium,

E P I S T O L A

nium scripta ex diuersis hincinde autorib.
concessimus, cōgesta fideliter interpreta-
ti sumus, & ad puerorum captū quām pro-
ximē accommodauimus. Nec iuuenilibus
ingenijs inutilem hanc nostram operā fo-
re speramus. Castissima enim saluberrima-
que de moribus præcepta proponit, quæ
usum non pœnitendū in omnes uitę huius
partes, si recte percipiātur, sint allatura. Prę
terea Græcæ linguae (quæ comptissima est
in his autoribus) cum Latina collatio, non
parum emolumenti ad uberiorē eruditio-
nis thesaurū comparandū adferet: ijs præ-
sertim, qui alijs uiua magistri uoce destitu-
ti, ipsi sibi præceptores esse in Gręca litera-
tura cogūtur: ut plures cōmoditates, quas
præter iuniores etiam adulti hinc haurire
possunt, sciens præteream. Non parum ta-
men doctissima Stobæi interpretatio, un-
de non paucas sententias transcripsimus,
nos iuuit. Versionem Latino carmine, sui
cuique interpretis nomine præfixo, ne a-
lienis nos ornare plumis uidetur, sub-
iecimus, ut Græcæ elegantiæ cum Latina
melius perspiceretur conuenientia, ab ijs
qui iam absque cortice in Gręco studio na-
tare queunt. Nondum carmine reddita,

pro

DEDICATORIA.

pro nostra tenuitate pedibus astrinximus,
ita ut quam proxime Græca sententia ex-
primeretur. Alicubi lectionis uarietas
margini est aspersa. His omnibus eiusdem,
si non carminis, tamē argumenti libellus
Senariorum insertus est, ut quam absolu-
tissimam de moribus, totaque uita lauda-
biliter instituenda doctrinam, optimorum
hoc Poetarum Opus teneris puerorū ani-
mis proponeret.

Hunc autem nostrum laborem, Viri am-
plissimi, uobis inscribere, librumque Scho-
læ uestræ consecrare, maximè necessarium
duxi: tum, ut sub amplissimi nominis ue-
stri patrocinio (quod quam eximum er-
ga bonarum artium cultores semper exti-
terit, manifestius est quam ut nostro præ-
conio indigeat) tutus à maleuolorum, quo-
rum plena sunt omnia, morsibus in com-
munem iuuentutis usum prodiret: tum in
primis, ut grati tandem animi indicium,
licet exiguum, exhiberem pro innumeris
Reipublicæ uestræ in me beneficijs. Cum
enim puerilium studiorum partem non
postremam Scholæ uestræ celeberrimè
constitutæ, sub optimis præceptoribus
M. Christophoro Hoffmanno,

&

EPISTOLA

& IOANNES Tumiero (D. CASPARE A-
quila primariam Ecclesiæ curam gerente)
feram acceptam: gratitudinis officium ui-
debatur requirere, tam pro his, quām pro
alijs ciuium uestrorum in me meritis, char-
taceo hoc munusculo, cum aliud nō esset,
testatum omnibus reddere, memoriam hu-
manitatis uestrę nondum apud me senuis-
se: si fortè alij meo exemplo excitati, melio-
ra, nominique uestro amplissimo magis
conuenientia darent, & tandem *ἀχριστας*
turpissimum crimē à Christiano cœtu exu-
lare inciperet. Etsi uero per se satis exiguum
est munusculo hoc, nec dignum quod
cum P. V. officijs conferatur: tamen, si pro
uestro fauore erga liberalia studia & iuuē-
tutis honestam institutionem, offerentis a-
nimū respexeritis, nō minus gratum cō-
fido futurū, quām si uel Celophonum au-
rum à me P. V. oblatum esset. Quæ spes
ne me fallat, per eam, qua omnes *πλημάσσεις*
prosequi soletis, benevolentiam etiam at-
que etiā oro. Deus opt. maximus, æternus
Pater Domini nostri Iesu Christi, P. V.
cōsilia & actiones ad sui nominis gloriam,
& Ecclesiæ, Scholæque communem salu-
tem dirigat, uosque omnes in sui agnicio-

ne

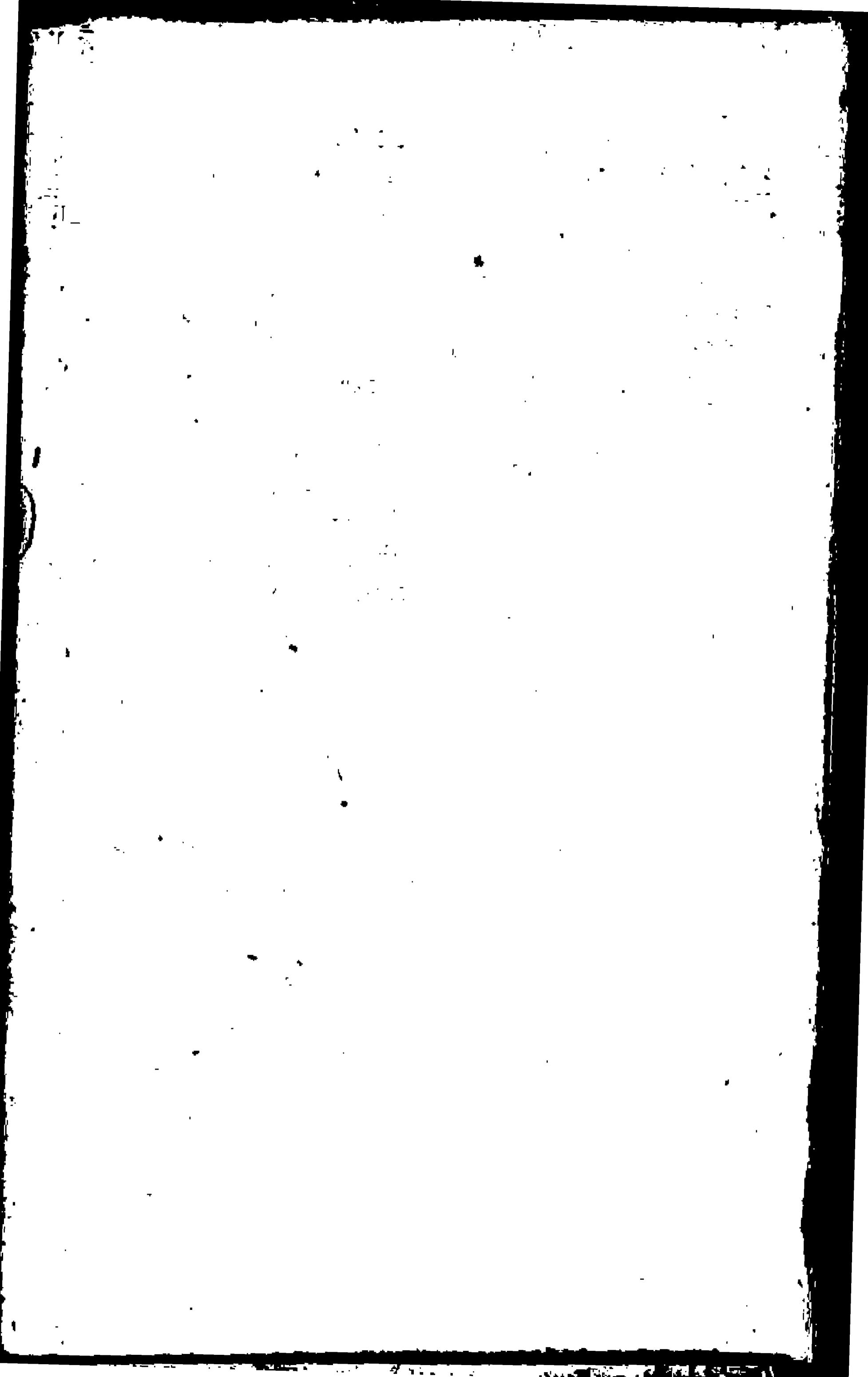
DEDICATORIA.

ne ueta conseruet, Amien. Basileę, ex Ludo
literario ad D. Petru, 8. Calend. Febr. Quo
die, ut quidam uolunt, ante annos 1527.
Paulus Tarsensis ad pœnitentiam reuoca-
tus diuinitùs, hostili in Christianos animo
deposito, Christi dogmata amplexus
est: quemadmodum Lucas Act.

9.scripsit.

P. V.

deditissimus,
Jacobus Hertelius
Curiensis.

ELIAS VINETVS
Santo Lectori.

VM OCII plurimum anno su-
periore apud Franciscū San-
geliū Engulismensis Ec-
clesiæ Decanum, uirum cùm
generis splendore, tum inge-
nij dexteritate apprimè nobilem, naclus
fuisse: id totum, quantum per aduersari
taletudinem licuit, in iucundissimā Græ-
corum poetarum lectione à mē cōtritum
est. quā quidem in re consilium eorum lu-
bens secutus sum, qui antiquos scriptores
eo legendos ordine censem, quo & uixe-
runt, & scripserunt: quod recentiores à ue-
tustioribus semper habeat quidpiā, quod
non facile intelligas, nisi prius illos dili-
genter legeris. Perlectis igitur, quorū fuit
copia, uetustissimis quibusque, cuiusmo-
di sunt Homerus & Hesiodus, Theogni-
dem tandem in manus sumpsi: cuius sen-
tentias licet graues esse nō dubitarem, eò
tamen intellecū mihi faciles fore spera-
bam, quod crederē nihil esse illic quod à
posterioribus, quos aliquando legeram,
non fuisset luculentius tractatum. Verū
uixdum

2 ELIAE VINETI

uixdum è portu solueram, cum tot subito
emergunt scopuli, tot statim obortę nubes,
cælumque diemq; eripiunt oculis, ut à pro-
posito facile his deterritus fuisset, nisi cu-
pido huius conficiendi æquoris me planè
obstinata iam inde cepisset, ex quo primùm
à præceptoribus meis, Aristotelis aliorumq;
ueterum scripta prælegi mihi cœpta fuerat,
quæ huius poetæ sententijs ueluti suauissi-
mis flosculis inspersa essent.

Cum igitur pergere obfirmato prorsus
animo certum esset, quæ ad tam difficilem
periculosa que rem conficiendam condu-
cere uisa sunt, ea diligenter omnia adhibui,
cuiusmodi sunt cùm uariorum codicum,
Iocorumque ex eodem autore ab alijs scri-
ptoribus citatorum diligens collatio: tum
syncerum & acutum amicorum meorum, uiro-
rum doctorum, unā cum meo, iudicium: in-
ter quos Petrus Panætius & Jacobus Gu-
pylus, facile principes, qua quidem diligen-
tia abscis, abiectis, transpositis multis, effe-
ctum tandem est, ut instituto satisfecerim
meo, perlegerim bonum poetam, eorumq;
quæ in eo corrupta erant, bonam magnam-
que partem obiter castigauerim. Cæterū
cum in eo totus essem, Ioanni Lodoico Ti-
letano

EPISTOLA.

§

letatio, typographo diligentissimo, rem patet feci, cum in eius bibliopolium, quærendi ex eo exemplaris gratia aliquando me contulisset: quam ubi intellexisset, rogauit uehementer, ut si quid haberem in eum autrem, quem esset brevi excusurus, communicare: me sibi, studiosisq; omnibus gratum facturum. Id autem per facilem impetravit ille, quando in eunte hac æstate huc ueni, candidi lector: cui in tuam gratiam publicandum tradidi, quicquid fuit nostri in Theognidem laboris, quem autorem utinam totum restituere omnino potuisse, quam cupiebam. Is enim tam depravatus fuit, tam lacer, tam mancus, ut nulla diligenzia, nullo labore, nullis deniq; quantislibet vigilijs id præstare potuerim. quæ res in causa est, ut in Latinum sermonem à me cōuersum non habueris. Quod reliquum igitur hic desiderabitur, id ab alio interim dū fœlicius expectabis, nostro hoc labore, quantum luscunq; est, fruariis, eumq; boni consilias uelim. Vale, Lutetiæ. Calendas Sextil. 1543.

b *

THEO-

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

Ciuitatem, et populos, et patrem honestans;
 Multis per pectus et scutum rotundum uulneribus,
 Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.
 Hunc uero lugent pariter iuuenes, senesque; (tur,
 Et graui desiderio tota ciuitas funus ipsius prosequi
 Huius sepulcru, et liberi inter homines preclarri sunt,
 Itemque; nepotes, et omne posteriorum genus.
 Nunquam eius bona gloria interit, neque; nomen ipsius:
 Sed quamuis sub terra sit, manet immortalis.
Quem se fortiter gerentem, manentque; et pugnatem,
 Pro patria et liberis uehemens Mars peremerit.
Quod si effugerit sorte mortis longum inducetis soporem,
 Et uictoria potitus splendida gloria pugnae auferat,
 Ipsum ex aequo omnes iuencique; senesque; colunt,
 Multisque; iucundis affectus ad orcum abit.
 Senescens autem inter ciues precellit, neque; quis illum
 Ledere, nec irrcuerenter nec iniuste cupit.
 Omnesque; in sedibus iuuenes simul et aequales
 Loco cedunt ei, quique; maiores natique sunt.
 Huius igitur uirtutis ad summum peruenire, nunc aliquis
 Nitatur animo, non remittens bellum.
 Eiusdem: alias Callini.
Quam diutorpetis? quando strenua habebitis animam?
 O iuuenes! an non ueremini uicimos,
 Ob tantam ignauiam? In pace autem uobis uidemini
 Sedere: sed bellum totam regionem infestat.
Quis in scutum aliquis arte in prælio hosti obtendat;

Et

ἀγνοτε λαὶ λαὸς λαὶ πατέρων σύκλεισσες·
 πολλὰ διὰ τοῦτον λαὶ αὐτοῖς οὐφαλοέστη,
 λαὶ διὰ βάρηνος πρόδοση ἐλυλαμούσι.
 τὸν δὲ ὀλοφύρευται μενὶ οὐκ νέοι, καὶ δὲ γερόντες,
 αὐτοὺς ἢ τόθω πᾶσα λέπιδε πόλις.
 λαὶ τύμποι, λαὶ παιδες εἰς αὐθρώποις αἴρουμοι,
 λαὶ παιδιών παιδες, ηγενός ἐξοπίσω.
 οὐδέ ποτε λέος ἐδηρός απόλλυται, διὸ δινομένης αὐτῷ,
 αλλα ὑπὸ γῆς πορὸς ἐώργηγεται αὐθαύκατος,
 ὅμητον αἰεισσόντα, μενόντα τε, μαρνάμενόν τε
 γῆς πέρι λαὶ παιδιών θῆρος Αρης ὄλέσῃ.
 εἰ δὲ φύγοι μενὶ λαρᾳ πανηγέος θαυμάτοιο,
 πικήσας δὲ αὐχινὸς αὐλαὸρ εὑχος ἔλοι,
 παύτες μὴ τιμῶσιν οὐκῶς νέοι, οὐδὲ παλαιοί,
 πολλὰ δὲ τοῦτον παθὼν ὄργηται εἰς αἴδην.
 γηράσκων δὲ αἴσιοι μεταπρέπει, διδέ τις αὐτὸν
 βλάπτειν, διτ' αὐτὸς δέ τε δίνεις ἐθέλει.
 παύτες δὲ εἰς θώνοισιν οὐκῶς νέοι, εἰ γε λατέρας αὐτὸν
 ἄποστολος εἰς τε παλαιότεροι.
 πάντης νιῦ τις αὐτὸς αἱρετος εἰς αἴροντας
 πειράθω, θυμὸρ μη μεθεῖσι πολέμοις.

ΤΥΧΑΪΤΩΝ, ή Καλλίγ.

μέχρις τοῦ πατέρεως; λότος ἀλιμονεῖτε θυμὸν,
 ὃ νέοι; διδέ αὐτοῖς διαμφιπόρινθονας,
 ὡλεῖσιν μεθιστεῖσι; εἰς εἰρήνην δὲ ποιεῖτε
 ἡδονα, αὐτοὶ πόλεμος γάλαν ἀποχοκνέχα.
 * οὐ γάρ τις αὐτοῖς θέσθω εἰς αὐτοῖς πολεμίζων.

* Hunc he
xametrum
D. Camera
rius de suo
suppleuit.

λαῖ

*Et aliquis moriens ultimò iaculum emittat.
Honori enim est ex ornamento uiro, pugnare*

*Pro patria ex liberis ex tenera uxore
Aduersus hostes. Mors autem aderit, quando cunq;*

*Parcæ destinauerint. Sed age quispam rectâ per gal
Extenso in altum gladio, ex sub scuto forte pectus*

Foueat, cum primum incipit committi pugna.

Non enim mortem effugere fatale est

*Virū, neq; si à maioribus immortalib. genus ducat.
Sepe quis elapsus è pugna sonituq; telorum*

Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.

Atq; hic sanè nec amicus est populo, nec gratus:

*Illū uero magnus et prauus deflet si qd passus fuerit.
Vniuersus enim populus uirum fortē desiderat*

Defunctum, uiuentem uero instar semidei colit.

Nam corā intuentur illum uelut turrim:

Quippe solus multorum æquat facinora.

Eiusdem.

Veruntāmcn Herculis genus invictum estis:

*Confidite, nondum iouis facies auersa est à nobis.
Nec hominum turbam formidetis, aut metuatis,*

*Quin rectâ quisq; hostibus scutum obuertat
Inuisant amissurus animam, mortisq; nigrum,*

Sed solis splendori gratum subiturus fatum.

Nostis enim quām grauidā sint Martis luctuosī opera,

Nostis etiam impetum permolesti belli.

Et quandoq; fugistis ipsi, quandoq; alios fugastis,

ἴδι τις ἀποθνήσκων ὑπάτερος ἀποντίσατω.

τιμῆσι τε γαρ εἰς οἷς οὐδὲν αὐτοὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι, οὐδὲ παιδῶν, λαζαδίους τὸν ἀλέχο
μνησκέσθαι. Θαύματος δέ ποτε ἔσεται, ὅππότε οὐδὲν δι
μοῖραι ἐπιτλώσωστο. ἀλλὰ τις θύσιτω,
ἔγχος αὐτοχθόνος, οὐδὲν πατεῖτος ἀλημορῆτος
ἔλσας τοπεῖτο μηγνυμένης τολέμιον.

ἢ γαρ τῶς θαύματόν γε φυγῆν εἰμαρμένον εἴπειν
αὐτῷ, τὸ δὲ εἰ προγόνων ἡ γενέσις ἀθανάτων.

τοιλάδην οὐκοτέλεται φυγὴν οὐδὲ πορείαν των
ὅρχετων, σὺ δὲ σκηνὴ μοῖρας λίχον θανάτου.
αλλὰ οὐ μὴν ὑπέμπατε μάμω φίλος, τὸ δὲ ποθενὸς·
τὸν δὲ ὀλίγος στρατέχει, οὐδὲ μέγας, ἢν τι πάθῃ,
λαφὺς γένηται πόθος λιρατοβρόφρονος αὐτοφόρος
θυνόσκοντος, γάρων δὲ ἄξιος οὐκιθέων.

ἄλλοι γαρ μηρούντες οὐδὲν ὄφθαλμοῖσιν ὄρῶσιν,
ἔρδειν γένηται πολλῶν ἄξια μῆνος ἐὼν.

ΤΩΣ ΑΝΤΩΣ.

ἄλλος Ηρακλῆς γένεται αὐτοκτόνος εἴσει-

θαρσεῖται, τὸ πατέρος αὐχεῖται λοξὸν ἔχει.

αὐτὸς αὐτοφόρος πλευθερὸν μεταπάνεται, μηδὲ φοβεῖθε,
ιδύς δὲ εἰς προμάχος αἰτίου αὐτὸρ ἔχεται,
ἰχθροὺς μὲν ψυχήν θέμενος, θανάτος δὲ μελάνας
αὐγαῖσιν λιπαρός οὐλίοιο φίλας.

Ιτε γένεσις αὔρεως πολυπλακηρύταις ὅργον αὔριμηλα,

σὸν δὲ ὄργην ἔσθιεντος αὔριαλέας τολέμιος.

οὐδὲ μετατέφενται τε μετακόντων τὸν εὔσεβες,

αὐτοίς.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

Rettuleritq; sua parta trophæa manu,
Illum omnes pariter decorant iuuenesq; senesq;

Et bona percipiens plurima latus obit:
Affectus senio toti gratissimus urbi est,

Profsus et hunc ipsum ledere quisq; cauet.

Turba senum iuuenumq; loci concedit honorem,

Nullus et equalis se æquiparare uelit.

Ergo aliquis tantæ uirtutis tangere culmen

Conetur, toto pectori bella petens.

Eiusdem uel Callini.

O' iuuenes, quid uult sibi tanta ignavia subinam

Sunt animi?num de finitimiis rubor est

Segnitem ob uestram? secura pace potiri

Creditis: at bello patria tota tremit.

Quilibet audacter māortia surgat ad arma:

Atq; aliquis moriens ultima tela uibret.

Pro patria pulchrum est, natisq; et coniuge chara

Pugnare, et ualida bella ciere manu.

Mors aderit, cum fata uolent. iam quis mihi recta

Prodeat in pugnam, cum citò copta fuit,

Tollens terribili gladium uirtute, tegensq;

Fortia prægrandi pectora sub clypeo?

Effugere haud ulli mortem conceditur, et si

A superis ortum duceret ipse suum.

Sæpe quis à bello, telisq; reuersus, ex hoste,

Repperit in proprijs ædibus exitium:

Nec tamen hic gratus populo est, nec amabilis ulli:

Illum

Illum autem deflet cum iuniore senex:
Quippe sui desiderium post fata relinquit
 Fortis, at in uita est semideo similis.
Conspicitur siquidem ueluti fortissima turris;
 Nam quae multi agerent, omnia solus agit.
 Eiusdem.
Alcidæ sedcunim genus insuperabile, fortis
 Est animo non dum flexa lous facies.
Vos ne turba uirum, densus ne terret hostis?
 Omnis in aduersos obvia tela gerat.
Inuisamq; adeò statuens abrumpere uitam,
 Præcipiti cursu malit obire semel.
Nostis enim quam sint horrentia prælia Martis;
 Nostis et armigeræ quanta sit ira deæ.
Terga cecidistis partim, partimq; fugati
 Estis, et experti scitis utrumq; satis:
Qui perstant simul, et primi certamina tentant,
 Audentes animo cominus arma sequi,
 Perpauci moriuntur, et à tergo agmina seruant
 Ast hominis timidi gloria tota perit.
Vix mala quis uerbis perstringere singula posse,
 Quæ uir, qui in bello turpia gessit, habet:
Nempe ingens ignominia est, fugitare parantis
 Letali gladio terga secare uiri:
 Turpe et paluerca stratum tellure cadauer,
 Dorsa gerens crebris saucia vulneribus.
 Progreddens aliquam maneat pede firmus utroq;